

Jesenice dz

BRCA2

220130260,22

COBISS

OBČINSKA KNJIŽNICA JESENICE

poština plačana
pri pošti 4274 Žirovnica

kluba jeseniških študentov

BRCA²

številka 022
december
2013

tiskovina

Občinska knjižnica Jesenice
Trg Toneta Čufarja 4
4270- Jesenice

Uvodnik

Dragi bralci Brce!

V uredništvu študentskega glasila, ki ga držite v rokah, upamo, da ste prazno prvo stran novembrske Brce smiselno uporabili za svoje zapiske, saj se nam je pripetilo, da je med postopkom pretvorbe revije v .pdf format izginil uvodnik.

Spomnim se, ko mi za neko delo preko študentske napotnice delodajalci niso izplačali plače. Ko so zamujali en mesec, sem jih na to prijazno ustno opomnila, ko pa se je čakalna doba na izplačilo podaljšala na tri mesece, sem poklicala na študentski servis, ki mi je izdal napotnico. Šele takrat sem se prvič vprašala, kako sistem študentskega dela zares deluje. Katere pravice in zakoni ščitijo študenta, da bi plačilo za opravljeno delo zares dobil, oziroma kakšna je verjetnost, da bo prigarani denar dejansko kdaj imel v svoji denarnici? Pa da ne boste mislili, da je težava v pomanjkanju zakonskih ali sistemskih varoval. V prvi vrsti je težava v tem, da študentje pogosto ne poznajo mehanizmov, s pomočjo katerih pridejo do svoje pravice ali pa se v boj zanjo niti ne upajo spustiti. Pri tem je najpomembnejše, da si lahko tovrstne izkušnje zapomnimo tudi za kasneje, ko se bomo »zares« zaposlili, saj je praksa neplačnikov, ali pa vsaj zamudnikov pri izplačevanju plač, žal postala vsakdanja pri mnogih akterjih na trgu dela.

Več o tem, kako postopati v podobnih dilemah, ste si v prejšnji številki lahko prebrali v Aninem prispevku, v tokratni številki pa smo za vas pripravili intervju s smučarjem na monoskiju, Jernejem Slivnikom, reportaži z okrogle mize na Gimnaziji Jesenice in obiska časopisne hiše Delo, nekaj novosti pri omejevanju fiktivnih vpisov ter razmislek o pomanjkanju spletnega mesta z napovednikom dogodkov.

Lepo vas pozdravljam!

Eva Branc

Kazalo

- 2** Okrogla miza na Gimnaziji
- 6** Dogodki-jesenice.si
- 8** Obisk časopisne hiše Delo
- 10** Intervju z Jernejem Slivnikom
- 14** Bodo tokrat fiktivni vpisi zares nadzorovani?
- 16** Informator
- 18** Dogodek meseca

Brcatelji

Izdaja: Klub jeseniških študentov

e-pošta: : info@kjs-klub.si

Urednica: Eva Branc

Lektorica: Eva Baš

Urednik fotografije: Rok Kalan

Oblikovanje: Adnan Varmaz

Urška Kalan

Pisci: Eva, Ana P., Matevž, Ana L.,

Nika, Tjaša, Rok

Naslovna fotka: Jaka Valjavec

Tisk: Medium d.o.o.

DEBATIRAMO

OKROGLA MIZA NA GIMNAZIJI JESENICE

V začetku novembra smo jeseniški študentje na Gimnaziji Jesenice organizirali okroglo mizo z dijaško skupnostjo šole. Namen okrogle mize je bila spodbuditev sodelovanja študentov z dijaki, ki se je v zadnjem letu ohladilo, saj je dijaška sekcija na Klubu jeseniških študentov brez vodje in ekipe. A tudi dijaki imajo svoje ideje in mnenja in prav je, da jih vključimo v naše aktivnosti.

vir foto: google.si

Na povabilo na študentsko-dijaški pogovor so se odzvali nekateri člani dijaške sekcije, bilo pa jih je ravno dovolj za soliden pogovor, ki ga je vodil Miha Rezar. Za dijake je pripravil deset različnih tem, ki se tako ali drugače tičejo mladih in so bile povod k zanimivi debati. Mnenja dijakov o različnih temah so zapisana v naslednjih vrsticah.

Prva tema pogovora je bil Zakon o štipendiranju, ki se je v letošnjem šolskem/študijskem letu spremenil. Dijaki so mnenja, da je veliko »pridnih« študentov, ki izpolnjujejo pogoje, pa Zoisove štipendije ne dobijo, ker vseh

poslanih vlog sploh ne pregledajo. Želeli bi si, da bi v pogoje za pridobitev Zoisove štipendije vključili tudi dijake športnike in kulturnike. Na vprašanje, ali so mnenja, da bi morali na občini zdaj, ko so za Zoisovo štipendijo spremenjeni pogoji pridobivanja, povečati število občinskih štipendij, so odgovorili, da je to odvisno od države in ne občine. Pri omembi kadrovskih štipendij so mnenja, da je nepravilno do gimnazijcev, da do teh štipendij praktično ne morejo priti, saj imajo prednost za pridobitev tisti, ki se izobražujejo v poklicni smeri. V povezavi s Zoisovo štipendijo so omenili tudi to, da je na poklicnih šolah lažje ohranjati visoko povprečje ocen kot na gimnazijah.

Pogovor se je nadaljeval s temo obšolskih dejavnosti. Dijaki so s številom ponujenih obšolskih dejavnosti zadovoljni. Pravijo, da jim ponujajo tudi čez 50 različnih aktivnosti, kar je več kot na Srednji šoli Jesenice.

Bolj so se razgovorili pri temi javnega prevoza. Zaupali so nam, da je imajo dijaki iz Bohinja slabo direktno povezavo do Jesenic. V primeru, da vlak po koncu pouka (okoli 14.30 ure) zamudiš, na naslednjega čakaš vsaj do 17.30 ure. Direktna avtobusna povezava pa ti dve mesti nimata, saj morajo potniki na Bledu presesti na drug avtobus. Medtem ko nekaterim dijakom manjka direktna povezava med mestom bivanja in izobraževanja, pa drugi to možnost imajo, le s premajhno frekvenco odhodov avtobusov ali vlakov, kar pomeni, da se pojavlja prevelika gneča. Ena od dijakinj nam je zaupala, da na relaciji Zabreznica-Smokuč dijaki zaradi prevelikega števila potnikov pogosto stojijo. Omenila je tudi, da dijaki na poti iz Radovljice proti Kranju stojijo tudi med prevozom na avtocesti, kar je še posebej nevarno. Dokler se nekaj groznega ne bo zgodilo in bo nekdo moral za to resno odgovarjati, očitno ta nevarnost ne bo odpravljena, saj sem se s tem soočala tudi sama v času svojih dijaških let v Radovljici.

Pogovor smo peljali naprej in se ustavili pri dogodkih, ki se odvijajo v jesniški občini. Zaupali so nam, da sami ne spremljajo časopisnih novic o dogajanju v občini (na primer v Jeseniških novicah). Za dogajanje izvejo preko interneta oziroma oglasov, ki so v šoli ali njeni okolici. Ideja, da bi mesto

imelo spletni portal ali osebo, ki bi v primeru kakšnega dogodka med seboj povezala vse morebitne organizatorje, izvajalce (občino, društva, organizacije, šole ...) se jim zdi zanimiva, saj o izvedbi morebitnih dogodkov dijaki pogosto sploh ničesar ne izvejo. V primeru, da bi jih projekt zanimal, bi pri njem sodelovali in si tako tudi nabirali izkušnje. Pravijo, da bi se morali v tem primeru povezati mladi in starejši, prvi korak k povezovanju pa bi morala narediti občina.

Sicer pa so dijaki zelo povezani pri odločanju na šoli. Imajo dijaško skupnost, ki se dobiva vsak mesec, tam pa se pogovarjajo o morebitnih problemih, ki jih opažajo. Veseli so tudi, da imajo ravnateljico, ki jim prisluhne in jim da možnost, da izrazijo svoje mnenje in jim pri odpravljanju težav tudi pomaga. Medtem ko so s povezanostjo dijakov s šolo zadovoljni, pa škripa pri povezanosti dijakov z občino. So mnenja, da pri odločanju v tej občini nimajo svojega glasu. Ne vedo niti, kam se je na občini potrebno obrniti v primeru, da bi imeli kakšno idejo/predlog/problem.

Presenečena sem bila nad bolj kot ne tišino pri temi mladinskih organizacij. Sicer so seznanjeni na primer z Mladinskim centrom Jesenice (MCJ), ampak to samo zaradi oglasov o dogodkih, ki jih center izobesi po gim-

naziji, oziroma preko kakšnih akcij, ki jih MCJ organizira na šoli. Vse ostale aktivnosti centra pa so jim tuje. Nekateri niti ne vedo, kje se center nahaja. Pravijo, da je večina dijakov bolj prisiljena (preko obveznih dopolnilnih dejavnosti) v sodelovanje s kakšnimi mladinskimi organizacijami, kot da bi se jim pridružili samoiniciativno. Tudi naši sogovorniki pravijo, da se ne bi vključili v kakšno izmed mladinskih organizacij.

Mnenja so bila deljena pri temi praktičnega izobraževanja, ki ga gimnazijci seveda nimajo, v primerjavi s tistimi, ki obiskujejo poklicne šole. Po eni strani se jim zdi, da ne bi bila slaba ideja, če bi imeli tudi gimnazijci praktično izobraževanje, saj pravijo, da imajo občutek, da ob koncu šolanja pridobijo več učnih navad, medtem ko jim delovnih primanjkuje. Po drugi strani pa so omenjali tudi, da je njihov urnik zelo zaseden in za delo oziroma prakso ne bi bilo časa. Bolj so se nagibali k ideji, da bi imeli več izbirnih predmetov (zdaj imajo dva), oziroma da bi dve leti imeli splošno šolanje, drugi dve pa bili bolj usmerjeni v določene smeri, ki bi dijake zanimale, kot se to dela v času pred maturitetnimi izpiti, ko se dijaki posvetijo predmetom, ki so jih izbrali za maturo. In še o maturi – dijakinja nam je omenila, da se ji ne zdi pošteno, da je pri vpisih na določene fakultete poklicna matura enako vredna kot splošna matura

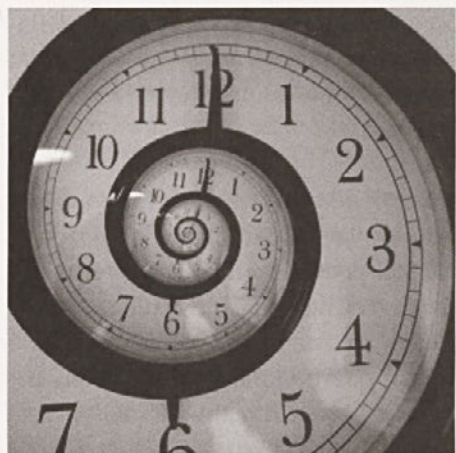
in da bi bili primernejši sprejemni izpiti, ki pa imajo tudi svojo negativno stran, češ da »si nekaterim vseč, drugim nisi«.

Ena izmed tem je vključevala tudi pogovor o varnosti dijakov. Pravijo, da se na šoli počutijo zelo varne. Verbalnega ali fizičnega nasilja (bullying) med dijaki na šoli ni, oziroma tega niso opazili. Se pa kdaj pojavi kakšen nezazelen obisk dijakov s Srednje šole Jesenice, a pravijo, da varnostnika ne potrebujejo.

Zadovoljni so tudi s prilaganjem šole tehnološkemu napredku. Pravijo, da je uporaba tehnologije bolj kot ne odvisna od profesorjev, saj jo nekateri uporabljajo, drugi ne. Pri tem se jim zdi čudno, da imajo starši vpogled v redovalnico ocen svojega otroka, sam dijak pa tega dostopa nima.

Zadnja tema pogovora pa je bila prehrana – tudi cena obroka jeseniške gimnazije se je, tako kot drugje, zvišala. En obrok stane nekaj več kot 2 evra (prej je stal 0,80 evra). Dijaki pravijo, da se jih veliko ne prehranjuje več v šoli, saj lahko za ta denar dobijo večji obrok v sosednjih trgovinah ali pekarnah. Tako se, kljub prizadevanju države za uvedbo zdravih obrokov v slovenske šole, mladi pogosto prehranjujejo z nezdravo hitro hrano.

To so bila mnenja nekaterih dijakov

vir foto: google.si

Gimnazije Jesenice. Upam, da se bo pogovor, še rajši pa sodelovanje pri kakšnih projektih, ponovilo. Saj, če že mi, študentje, nimamo samoiniciative, da bi dijakom dali glas, tudi oni o svojih idejah in mnenjih ne bodo razmišljali na glas, ampak bodo le del svoje šole. Namesto govorjenja, da so mlajše generacije od naših bolj lene

ali lepše rečeno neodzivne, naredimo raje korak k temu, da jih spodbudimo k opazovanju, ustvarjanju in sodelovanju, namesto da vsi negativno odkimavamo in mrmramo: »Jah, taki so časi«. Ej, mi smo tisti, ki danes spreminjamo čas! Če so »takšni časi«, še ne pomeni, da so naši možgani (ideje, mnenja, predlogi ...) v fazi zamrznitve!

Ana Pirih

Korak k sodelovanju: dijaki in študentje, če bi radi sodelovali pri ustvarjanju glasila Brca2, nam pišite na info@kjs-klub.si (s pripisom Sodelovanje pri Brci). VABLJENI!

DOGAJA SE DOGODKI-JESENICE.SI

V preteklih številkah Brce smo že pisali o pomanjkanju mladinskih prostorov in splošnem pomanjkanju turističnih namestitev. Tokratna tema so dogodki oziroma organizirano obveščanje občanov o njih. Na Jesenicah jih glede na problematike, ki smo se jih že dotaknili, ni malo. Nekateri se s tem sicer ne bodo strinjali, vendar si bodo morali priznati, da je to kljub vsemu resnica. Je pa res, da se organizatorji večkrat znajdejo v precepu, saj ne vedo, ali kdo drug ob izbranem datumu prireja še kakšno prireditve.

Medijski center

- Aktualne vsebine
- Novice
- Izpovedi za junost
- Zanimivosti
- Dogodki in prireditve
- Jeseniške novice
- Multimedija
- Fotopostaja

Koledar prireditev

<	December 2013							>
Pe	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su		
2	3	4	5	6	7	8		
9	10	11	12	13	14	15		
16	17	18	19	20	21	22		
23	24	25	26	27	28	29		
30	31							

DOGODKI IN PRIREDITVE

Dogodki in prireditve

Dogodki in prireditve (300)
ZIMSKI_KOLEDAR.PDF
1. december 2013 do 28. februar 2014

Delavnice na temo alkohola (FURAM o.o.)

MONDOLJKA, 06. DECEMBER 2013

Delavnice na temo alkohola »FURAM 0.0« - v izvedbi Zruženja Drogerij Cigna skupina: dijaki 4. letnikov SŠU

DODATNE INFORMACIJE

Organizator ZŠU - Mladinski center Jesenice v sodelovanju z Srednjo šolo Jesenice

Kdaj? 9.12. in 15.12.

Kje? Mladinski center Jesenice

Info?

Humanitarna tekma: Team Jesenice - HD Jesenice (dekleta + veterani) Aktualno

SOBOTA, 14. DECEMBER 2013

Delavnice na temo alkohola (FURAM o.o.)

MONDOLJKA, 06. DECEMBER 2013

Delavnice na temo alkohola »FURAM 0.0« - v izvedbi Zruženja Drogerij Cigna skupina: dijaki 4. letnikov SŠU

DODATNE INFORMACIJE

Organizator ZŠU - Mladinski center Jesenice v sodelovanju z Srednjo šolo Jesenice

Kdaj? 9.12. in 15.12.

Kje? Mladinski center Jesenice

Info?

vir foto: jesenice.si

Jeseniška občina ima spletno stran, na kateri pod zavihkom »medijski center/dogodki in prireditve« obiskovalec lahko najde nekatere izmed pomembnejših dejavnosti, ki se bodo na Jesenicah v kratkem dogajale. Tu najde vse pomembne podatke za navedene dogodke, prireditve in aktivnosti, hkrati pa ga pod vsakim naznanilom čakajo še sorodne novice, prek katerih lahko najde še kakšno aktivnost, ki mu je všeč.

Težava nastane ob pregledu časovnega obsega navedenih dogodkov. Podrobnejši podatki so bili 11. oktobra 2013 na voljo le za dogodke do konca tekočega meseca. Na vrhu strani sicer imajo koledar dogodkov tudi za november, vendar ta ponuja zgolj osnovne informacije. Kar pa se tiče decembra in dogodkov v letu 2014, se morajo organizatorji znajti sami. To pa nikakor ni dobro, saj se organizacija večjih dogodkov začne že ve-

liko prej kot mesec in pol pred samo prireditvijo.

Občinska stran je žal edina, ki ponuja takšne podatke. Razpredelnico dogodkov sicer lahko najdemo tudi na spletni strani Turistično-informacijskega centra (TIC) Jesenice, vendar ta obiskovalca zgolj preusmeri na stran občine in ga obvešča o dogodkih v okolici Jesenic. Smotno bi bilo razmisliti, ali je v interesu občanov, da se vzpostavi posebna spletna stran, ki bi podrobneje, predvsem pa dolgoročneje, prikazovala seznam načrtovanih dogodkov. To bi organizatorjem olajšalo delo, saj bi se lahko dogovarjali neposredno med seboj. Stran bi lahko delovala tudi kot nekakšen »brainstorming« portal, kjer bi vsak lahko predlagal nove dogodke in poiskal ljudi, ki bi mu bili pripravljeni pomagati pri organizaciji.

Internet nam s svojo dostopnostjo in aktualnostjo odpira povsem nov svet širjenja informacij. To se najbolj odraža v upadu prodaje časopisov in revij, saj se praktično celotna medijska vsebina počasi, a vztrajno seli na internet. Ravno to je glavni razlog, da se na spletu zažene stran, ki bi celovito opisovala prireditve in organizatorjem omogočila lažje načrtovanje dela.

Povezavi na spletno stran občine Jesenice in TIC Jesenice:

<http://www.jesenice.si/sl/medijski-center/dogodki-in-prireditve>

http://www.jesenice.si/images/stories/tic/KP_jesen_2013.pdf

http://www.slovenia.info/si/Turisti%C4%8Dni-ponudniki/Dogodki.htm?turisticni_ponudniki=6268&srch=1&srchtype=predef&searchmode=40&localmode=obcina&lng=1

Matevž Polajnar

DOGAJA SE OBISK ČASOPISNE HIŠE DELO

V torek, 24. oktobra 2013, smo se odpravili na obisk v časopisno hišo Delo. Ob deseti uri nas je pred vhodom v stolpnico Dela pričakala novinarka Sonja Merljak Zdovc. Najprej nam je razkazala časopisno redakcijo, kjer smo na lastne oči videli, kako nastaja eden najbolj branih slovenskih časopisov.

Sprva smo opazovali delo v različnih oddelkih redakcije, kjer je zaposlenih okoli 170 novinarjev in drugih članov uredništva (lektorjev, fotografov, tehničnih urednikov ...) in se seznanili z digitalno urednico, Majo Čakarić. Nato smo se usedli za eno izmed prostih miz in poklepetali z novinarko. Sonja Merljak Zdovc, ki trenutno dela v notranji politični redakciji, je k Delu prišla leta 1991 in je sodelovala na različnih oddelkih. Predstavila in opisala

nam je poklic novinarja ter odgovarjala na naša vprašanja. Za konec nas je razveselila še s presenečenjem – poklonila nam je par izvodov knjige Beseda – Svet avtorja Mitje Meršola, ki je prav tako zaposlen kot novinar pri Delu.

Po dobri uri kramljanja z Merljak Zdovčevo smo odšli v dokumentacijo, kjer nas je pričakala Jerica Pestotnik Mrak, ki kot dokumentalistka skrbi

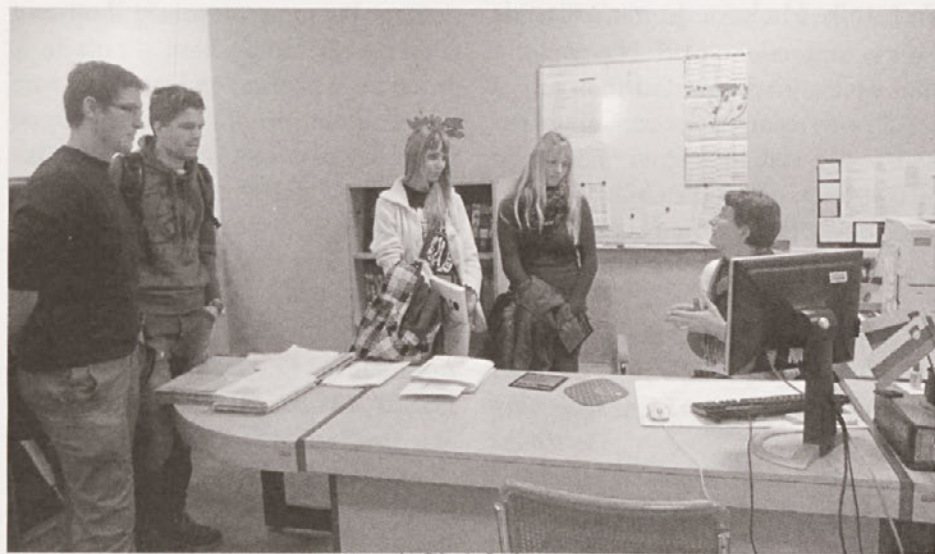

foto: Ana Lešnik

za vsebinsko obdelavo člankov. Dokumentacija časopisne hiše Delo je eden najobsežnejših arhivov novinarskih prispevkov na Slovenskem, saj obsega kar 2 milijona člankov in 2 milijona fotografij. V dokumentaciji hranijo vse izvode časopisa Delo in ostalih Delovih edicij od leta 1959, tako vezane v fizični oblike kot tudi v digitalni obliki. Poleg tega so članki razporejeni tudi po tematskih sklopih. To je tudi glavna naloga dokumentalistov – dnevno sistematično uredijo približno 300 novih člankov. Kot primer tematske zbirke nam je pokazala zbirko vseh člankov o Jovanki Broz, ki jo je imela na svoji mizi. Glede na to, da je na dan našega obiska minilo le nekaj dni od njene smrti, je že kar nekaj ljudi prebralo ali prelistalo ta zajeten kupček člankov. Pestotnik Mrakova je razložila, da

tako novinarji Dela kot tudi novinarji ostalih Delovih edicij pogosto preberejo obstoječe prispevke o neki osebi ali temi, da v svojem članku ne bi ponavljali tega, kar je že bilo napisano. Dokumentacijo pa lahko obišče vsakdo, ki želi dostopati do informacij, ki so bile objavljene v Delu. Potrebno se je le predhodno naročiti preko telefona ali elektronske pošte, da dokumentalisti poiščejo članke na željeno temo. Zunanji obiskovalci si članke lahko pridejo pogledat v samo dokumentacijo ali pa si jih naročijo v elektronski obliki.

Za konec smo si ogledali še nekaj tematskih zbirk in vezanih časopisov ter se zahvalili za lep sprejem in vodenje.

Ana Lešnik

ZA TELLIMO SE V INTERVJU Z JERNEJEM SLIVNIKOM

Za praznično Brco smo se pogovarjali s 13-letnim Jernejem Slivnikom. Je paraplegik, a vseeno uživa v vožnji z monoskijem. Ta vesel in zgovoren deček ima poseben cilj – uvrstitev na paraolimpijske igre, ki bodo čez štiri leta v Južni Koreji. Med drugim je tudi zmagovalec nagradnega natečaja Vse je mogoče in prav ta zmaga mu bo omogočila boljše pogoje za trening in mu pomagala pri uresničitvi sanj.

Jernej, med 333 sodelujočimi na nagradnem natečaju Vse je mogoče si bil izbran med šesterico finalistov, zate je glasovalo kar 5886 glasovalcev. Kaj ti pomeni tolikšna podpora in sama zmaga na natečaju?

Na natečaj sem se prijavil zato, ker si res že dolgo želim, da bi lahko v smučanju uspel in šel na paraolimpijske igre. Nisem si predstavljal, da bo toliko ljudi glasovalo zame. No, sploh si nisem nič predstavljal. Želel sem si zmagati zato, ker vem, da bi za dobre pogoje treniranja in priprav potreboval denar. Zmage sem zelo vesel, ker bom sedaj lažje treniral. Vsem bi se rad zahvalil za podporo, še posebej pa sem hvaležen KD Skladom, da so se odločili za ta natečaj!

Kdo te je navdušil nad smučanjem na monoskiju? Kako bi opisal vožnjo z njim, kaj je najbolj pomembno?

Smučanje na monoskiju mi je predstavil slovenski smučarski paraolimpijec Gal Jakič. Spoznala sva se na

rehabilitaciji, potem pa me je povabil na predstavitveni kamp v Kranjsko Goro. Tam sem poskusil in se takoj navdušil. Smučal sem že prej, pred poškodbo, vendar je na monoskiju smučanje povsem drugačno, moral sem se še enkrat naučiti. Monoski je prilagojena smučka, namesto smučarskih čevljev imam sedež, ki je z okovjem pritrjen na eno smučko. Navadne palice nadomeščata posebni palici, ki se med vožnjo spremenita v mini smučki. Zelo pomembno je s telesom koordinirati gibanje, zato moraš imeti dobro natreniran zgornji del telesa. Za zavoje in nadzor hitrosti pa moraš obvladati tehniko, ki se je učiš s treningi ravno tako, kot to počnejo klasični smučarji.

Ker gre za zimski šport, rabiš za trening tudi dobre pogoje. Kje izgledajo tvoji treningi, kolikokrat treniraš?

Do sedaj sem smučal samo v Sloveniji – v Kranjski Gori, na Rogli in v Mojstrani. No, Mojstrana je moje »domače« smučišče, kjer mi Jani in Brigita

foto: osebni arhiv Jerneja Slivnika

Zajšek omogočata treninge kadarkoli želim. Je blizu, zato lahko treniram tudi popoldan ali na nočnem smučanju. Odvisno je od snega, lani se je sezona začela šele sredi januarja. Kljub temu mi je uspelo opraviti okrog 30 treningov na snegu, kar je za vrhunski rezultat sicer premalo, zato vem, da bom moral začeti trenirati na zahtevnejših strminah. Za primerjavo, moji vrstniki, ki trenirajo klasično smučanje in imajo treninge zagotovljene tudi na visokogorskih smučiščih v tujini, opravijo do 120 treningov na snegu v eni sezoni. Enaki pogoji treniranja so omogočeni v tujini tudi invalidom, v Sloveniji pa tega še ni. Tudi tekmovanja za invalide so samo v tujini, večinoma celo v Ameriki. Če se želim uvrstiti na paraolimpijske igre, se bom nujno moral udeleževati teh tekem, da bom nabiral točke. Tako se čez nekaj dni prvič za en teden odpravljam na para-ski camp na Nizozemsko. Pot bo naporna, saj gremo

s kombiji. Odprava šteje osem invalidnih otrok, dva slepa, tri gluhe, dva s cerebralno paralizo, tu smo še jaz kot paraplegik in trije trenerji. Sem edini, ki smučam na monoskiju, ostali smučajo na klasičen način. Udeležbo na kampu nam je omogočil Alen Kobilica s svojim zavodom za invalidne športnike, Vidim cilj.

Kako pa treniraš takrat, kadar ni snega?

V pripravljalnem obdobju nabiram kondicijo z različnimi vajami za moč telesa in vzdržljivost. V lepem vremenu grem »laufat« (smeh), to pomeni, da nekaj kilometrov prevozim z vozičkom s čim večjo hitrostjo.

Tvoje sanje so uvrstitev na paraolimpijske igre, ki bodo čez štiri leta v Južni Koreji. Kdo te, poleg tvoje mami, na poti do tja spodbuja?

Ja, mami se je sprijaznila s tem šele proti koncu lanske sezone (smeh). Prej je podpirala moje smučanje v prepričanju, da je to dobro zame zato, da se bom naučil smučati, da bom lahko smučal samostojno, ko bom odrasel. Ko je opazovala, kako z veseljem treniram in ko so ji trenerji razložili, da imam res potencial, je ugotovila, da me ne bo nič ustavilo na tej poti. Od takrat naprej je pa največja podpornica (smeh). Drugače imam največjo podporo pri trenerju Urošu Pogačniku.

ku in strokovnem vodji Bojanu Kavčiču, pa seveda pri Smučarskem klubu Radovljica, ki je moj matični klub, pa pri Zvezi za šport invalidov Slovenije in pri Galu Jakiču. Podpira me tudi brat Žiga, ki je hokejist in mi je za zgled, ker vztraja tudi takrat, ko je težko. Seveda me pa kot navijači podpirajo vsi domači in vsi prijatelji. Najbolj navdušena navijača sta ata Rudi in babi Stana (smeh).

Že hodiš tudi na tekmovanja?

Tekmovanj se udeležujem samo kot predtekmovalac na tekmah vrstnikov, ki trenirajo klasično smučanje, v organizaciji SK Radovljica. Zelo rad se udeležim kakšne gasilske smučarske tekme. Lani sem otvoril tudi hu-

manitarno tekmo v Mojstrani, letos bom pa verjetno začel kot predtekmovalac voziti na tekmah državnega prvenstva svojih vrstnikov, da bodo trenerji spremljali moj predtekmovalni čas s časom najboljših tekmovalcev. Tako bodo merili moj napredek, ker moj čas s časom navadnih smučarjev ne more biti primerljiv tekmovalno. Uradne, prave tekme za invalide se pa začnejo šele pri starosti 17 let.

Kdo je tvoj vzornik (če ga imaš) in za katerega športnika najbolj stiskaš pesti, ko tekmuje?

Ja, pri športnikih invalidih je moj največji vzornik Gal Jakič. Potem zelo navijam še za dva invalidna športnika, za plavalca Darka Đuriča in za

foto: osebni arhiv Jerneja Slivnika

triatlonca in plavalca Alena Kobilico. Pri alpskem smučanju pri moških navijam za Kostelića in Ligetyja, pri ženskah pa za Tino Maze in Lindsey Vonn. No, če bi moral pa povedati samo enega, bi pa rekel, da je Ted Ligety zakon! Aja, prav tako močno stiskam pesti tudi za uspehe Anžeta Kopitarja. Včasih ponoči nastavim budilko, da gledam tekmo LA Kingsov.

Kaj rad počneš v prostem času?
V prostem času se rad družim s prijatelji, igram računalniške igrice in pogledam ves šport na televiziji.

Ti je še kakšen šport posebej pri srcu in ga z veseljem igraš?

Rad igram še košarko, namizni tenis in streljam z zračno puško. Če bi lahko, bi pa igral hokej. V tujini, sploh v Ameriki, ga igrajo tudi invalidi in je tudi paraolimpijska disciplina.

Trenutno obiskuješ OŠ Toneta Čufarja na Jesenicah. Kje misliš nadaljevati šolanje oz. kaj bi rad bil po poklicu?

Če me ne bi omejeval čas zaradi treningov, bi srednjo šolo oz. gimnazijo obiskoval v Biotehniškem centru Naklo, ker me zelo zanimajo naravoslovni predmeti. Da ne bom izgubljal časa z vožnjo, se bom odločil za Gimnazijo Jesenice. Kaj točno bi bil po poklicu, še ne vem. Nekaj v zvezi z matematiko, fiziko, kemijo ali biologijo. Si pa

zelo želim, da bi lahko poleg študija za poklic vzporedno študiral tudi na Fakulteti za šport, da bi dokazal, da invalidnost ni ovira za tak študij.

Kako na tvoje sanje gledajo sošolci in učitelji v šoli?

Prav vsi me podpirajo. Sošolci so zdaj glasovali in spremljali glasovanje kot nori (smeh). Učitelji pa razumejo tudi mojo odsotnost zaradi smučanja. Je pa res, da se tudi v šoli trudim za dober uspeh.

Kaj si želiš v prihodnosti zase in za ostale športnike invalide v Sloveniji?

Želim si, da bi sam lahko kasneje svoje znanje in izkušnje kot športnik invalid prenašal na druge, ki se v življenju srečajo z invalidnostjo. Rad bi, da bi ljudje videli in vedeli, da smo tudi invalidi lahko dobri olimpijski športniki ter da bi bilo smučanje invalidov v Sloveniji še bolj prepoznavno. Želim si tudi, da bi delo z mladimi invalidi v Sloveniji potekalo tako dobro kot v drugih državah v Evropi in Ameriki.

Jerneju želimo obilo uspeha na tekmovalnih in pri uresničevanju svojih sanj!

Nika Plečnik

RAZMIŠLJANJA

BODO TOKRAT FIKTIVNI VPISI ZARES NADZOROVANI?

Fiktivno se vpiše tisti študent, ki se vpiše v višjo strokovno šolo, srednjo šolo ali pa kak drug visokošolski študij, da bi pridobil status študenta, v resnici pa ne namerava dokončati študija. Razlogi, zakaj se študentje za to odločijo, so preprosti: ugodnosti pri subvencioniranju prehrane, ugodno zdravstveno zavarovanje, subvencionirani prevozi in bivanje v študentskih domovih, predvsem pa študentsko delo. Glede na današnjo situacijo težko obsojamo »študente«, ki to storijo. Pravijo pa, da se z novim predlogom novele Zakona o višjem strokovnem izobraževanju začena proces omejevanja fiktivnih vpisov.

O kontroli fiktivnih vpisov se pogovarjajo že več let. Prvi predlogi sprememb zakona so bili objavljeni že leta 2011. Tokrat naj bi bil predlog že tik pred vrati, saj čaka še na tretje branje v državnem zboru, nato naj bi ga objavili v uradnem listu, 15 dni po objavi pa bo začel veljati. Predlog zakona se verjetno res ne bo več bistveno spreminjal, zato smo raziskali, kaj prinaša.

Do sedaj so lahko šole ob omejitvi vpisa izbirale med prijavljenimi kandidati le na podlagi rezultatov v predhodnem izobraževanju, kar je omogočalo, da so bili najbolj uspešni kandidati predvsem tisti, ki so že bili vpisani v visokošolsko izobraževanje, višja strokovna šola pa je bila zanje druga izbira, največkrat prav zaradi zagotovitve statusa študenta. Slabo pa so končali tisti, ki so končali po-

klicno ali strokovno izobraževanje in bi v višjem strokovnem izobraževanju nadgradili svojo izobrazbo. Z novim zakonom pa prednost pred kandidati, ki so že redno študirali, dobijo tisti, ki še niso izkoristili možnosti rednega visokošolskega študija.

Zakon do sedaj ni opredeljeval razlogov, zakaj bi lahko šla študenta izključila, vendar so nekatere to vseeno počele. Sedaj pa bo imela šola pravico, da izključi študenta, če neopravičeno ne opravlja obveznosti po študijskem programu, s čimer pa izgubi vse pravice statusa študenta.

Enotna evidenca eVŠ (Evidenčni in analitski informacijski sistem visokega šolstva v Republiki Sloveniji) naj bi letos začela delovati bolje, saj naj bi postala referenčen sistem za vse podatke o študentih, ki bi želeli

uveljavljati pravice iz javnih sredstev. Evidenca bo s posebnim algoritmom določala, ali je študent upravičen do rednega brezplačnega študija, saj bodo tam zbrani podatki o vseh študentih in njihovem študiju. Mogoče bo to le korak proti sistemskemu reševanju problema. Ali bo sistem deloval ali ne, bomo lahko občutili kmalu. V načrtu pa imajo tudi spremembe srednješolske zakonodaje, saj se je sedaj mogoče tudi po končanem visokošolskem izobraževanju vpisati nazaj na srednjo šolo, kar naj bi bilo nedopustno.

Člani parlamentarnega odbora za izobraževanje so omenjeni predlog podprli brez glasu proti.

Tjaša Kikelj

NAPOVEDNIK:

- KHL Zagreb
- Fitnes Žirovnica v decembru po nižani ceni 24 €
- Božična krvodajalska akcija
- Občni zbor
- Dobrodelni turnir v odbojki & palačinken party
- Sankanje
- Plesni tečaji za pare
- Žive jaslice
- Tisoč in en dar za otroke

INFORMATOR

STALNI PROJEKTI

Aerobika TVD – 1 obisk	2,00 EUR
Aerobika TVD – 10 obiskov	20,00 EUR
Bazen Radovljica	2,00 EUR
Fitnes Žirovnica	28,00 EUR
Fitnes Samson (cel dan)	28,00 EUR
Fitnes Radovljica	30,00 EUR
Fitnes TVD Partizan	20,00 EUR
Frizer – žensko striženje	15,00 EUR
Frizer – moško striženje	5,00 EUR
Frizer – barvanje	20,00 EUR
Frizer – frizura	8,00 EUR
Hotel Špik – squash	6,00 EUR
Hotel Špik – izposoja opreme za squash (loparji, žogice)	3,00 EUR
Hotel Špik – kopanje in savna (cel dan)	15,00 EUR
Hotel Špik – klasična masaža	25,00 EUR
Kino Planet Tuš Kranj (plačilo v kinu)	3,30 EUR
Kino Železar	1,50 EUR
Kolosej (40 EUR)	30,00 EUR
Manja – depilacija celih nog	12,00 EUR
Manja – depilacija polovice nog	7,00 EUR
Manja – nega obraza	16,00 EUR
Manja – relaksacijska masaža	16,00 EUR

Občinska knjižnica (do 18. leta brezplačno)	5,00 EUR
Squash Bled (popoldne, Kompas hotel)	8,00 EUR
Squash Bled (dopoldne, Kompas hotel)	6,00 EUR
Sportpoint – servis smuči	12,00 EUR
Sportpoint – servis koles	12,00 EUR
Studio Vital (1 obisk)	5,00 EUR
Studio Vital (8 obiskov)	28,00 EUR
Studio Vital – solarij 50 min	21,00 EUR
Studio Vital – solarij 100 min	40,00 EUR
Studio Vital – fitnes (mesečna)	28,00 EUR
Tenis Jesenice	2,00 EUR
Tenis Žirovnica	2,00 EUR
Wellness Živa (teden)	10,00 EUR
Wellness Živa (vikend)	12,00 EUR
Zlata Ribica (počitek + kopel + savna)	44,00 EUR
Zlata Ribica Masaža	28,00 EUR
Zlata Ribica Solarij (20 žetonov)	24,00 EUR
Gornjesavski muzej Jesenice	BREZPLAČNO
Tandemski polet z jadralnim padalom	50,00 EUR
Tandemski padalski skok	140,00 EUR

DODATNI POPUSTI ZA ČLANE KJŠ

EVFORIA MEDITACIJE

V Studiu Vital potekajo tedenske tematske meditacije pod vodstvom Monje Bolte. Redna cena je 12 EUR, za študente pa 5 EUR. Več informacij: Alen (040 217 330)

FRIZERSKI SALON JANA -20 %

Frizerske storitve za vse priložnosti po ugodnih cenah.

Cesta na lipice 6, 4248 Lesce
Jana Šebjanič, tel.: 070 710 300

FRIZERSKI SALON MONIKA JEREB KLINAR MOJSTRANA -10 %

Frizerstvo MONIKA JEREB KLINAR S.P. nudi 10 % popusta na vso ponudbo.

MONIKA JEREB KLINAR S.P.
DOVJE 27, 4281 MOJSTRANA
Tel: 041 569 615

E-pošta: jereb.monika@gmail.com

FRIZERSKI SALON URŠKA -10 %

Frizerski salon Urška nudi 10 % popust na vse storitve

FRIZERSKI SALON URŠKA, URŠKA
JERALA S.P.

Moste 31 A, Moste
4274 Žirovnica

Tel: (031) 660 365, 04 580 12 40

K-FOTOGRAFIJA (CENTER TUŠ JESENICE) -15 %

K-Fotografija, (Cesta Železarjev 4b, center Tuš) nudi vsem članom KJŠ 15 % popust pri vseh fotografskih storitvah. Če želite uveljaviti popust, morate predložiti veljavno člansko izkaznico.

SREČNO 2014

www.medium.si

Novembrske priprave na veseli december

Kislo-deževni november je za nami in vsako leto sem nad njegovo pestrostjo navdušen. Prične se z dnevom spomina na mrtve, ko na pokopališčih potekajo modne revije krznenih plaščev na starejših »manekenkah«. Nadaljuje se z Martinovim, ko se za nekaj dni prelevimo v preizkuševalce vina in nam nikakor ni jasno, zakaj bi vino po okušanju izpljunili v tisto vedro. Dogajanje nam dodatno popestrijo razna brucovanja, ko nekdanji dijački zares postanejo študentje in s prekrokanimi glavami spoznavajo, kaj je to kolokvij.

Kaj smo počeli na vašem-našem KJŠ-ju, se sprašujete? Nekaj se nas je za vas sprehodilo po rovih pod Kranjem, kjer smo spoznali, da je vinski mošt odličen, rdeča vina so močnejšega okusa, bela vina so sladkejša in vinska kraljica ima zelo prijeten prehod med križem in stegni. Ker smo celo poletje pridno nabirali kondicijo, smo konec pohodniške sezone ovekovečili z žigom z Valvasorja in sklenili, da smo ustrezno pripravljeni na zimsko sankanje. S potopisom smo se sprehodili po Japonski, postavili smo fotografsko razstavo na Trgu Toneta Čufarja in za vas pripravili pester program v decembru, ki si ga lahko ogledate na naši spletni strani. Osebnostno vas lepo vabim na občni zbor Kluba jeseniških študentov, ki bo potekal v petek, 20. decembra 2013. Kritike, pohvale, predlogi in ideje za delovanje v prihajajočem letu so na ta dan še posebej dobrodošle.

Trinajsto leto 21. stoletja se je prevesilo na zaključno veselo-decembrsko fazo. Ne pozabite na pismo sv. Miklavžu, pri pitju se držite malo nazaj, pri hrani pa malo naprej. Vsem želim en lep mesec, poln veselja in dobrot!

Vaš Rok

foto: anonimni prijaznež

foto: anonimni prijaznež

foto: Jaka Valjavec

foto: Jaka Valjavec

foto: Jaka Valjavec

foto: Jaka Valjavec